

מדוע איים ישראל קיסר בשביתה, מדוע לא הגן שר-האוצר על העניים

ומדוע נקרא, עכשיו, אריה גוראל, נביא בעירו

■ מי שהחמיץ את השבוע החם של וויצמן ואנשיו, היה רוכבו, **צבי רימון**, שיצא לחופשה קצרה אחרי עבודה מייגעת מאוד מאז תחילת מסע הבחירות, אך לפני שהחל המי שאימתו הרציני עם המערך.

■ כאמצע השבוע קיבלו הכתבים הצפוניים הודעה ממשו של הרב **מאיר כהנא**, שהוא יבוא לביקור בגדרהטובה שבגבול הלכנון ואחרי-כך יועד עם מפקד מישטרת-העמקים כדי לתאם את ביקורו באום אל-פחם. הכתבים, ישראלים וזרים, מיהרו ל-"גדרהטובה" והמתניו, אך לשווא. כהנא לא הגיע, לא לשם וגם לא למישטרת העמקים. בעודם ממתניו, החליפו הכתבים בריחות על הח"כ החדש. אחד מהם, שאינו מוכר בדיוותיו המתונות, העלה רעיון שאת כהנא יש להניח כמיטעוץ בלכנון.

■ בשיחה שקיים המנחה **יעקב** ("יענקל'ה") **אגמון** עם מנכ"ל האוצר לשעבר, **עימנואל אל שרון**, תיאר האחרון בצבעים קודרים ביותר את מה שעלול להתרחש במשק בחוד-שיים הקרובים. שאל אגמון בכדיחות הרעה: "האם ישנה איזושהי מדינה בעולם שאנו יכולים לייצא אליה את הידיעה שלנו שהאורח נהנה והמדינה מתמוטטת?" השיב לו שרון: "לרומא שעלתה באש."

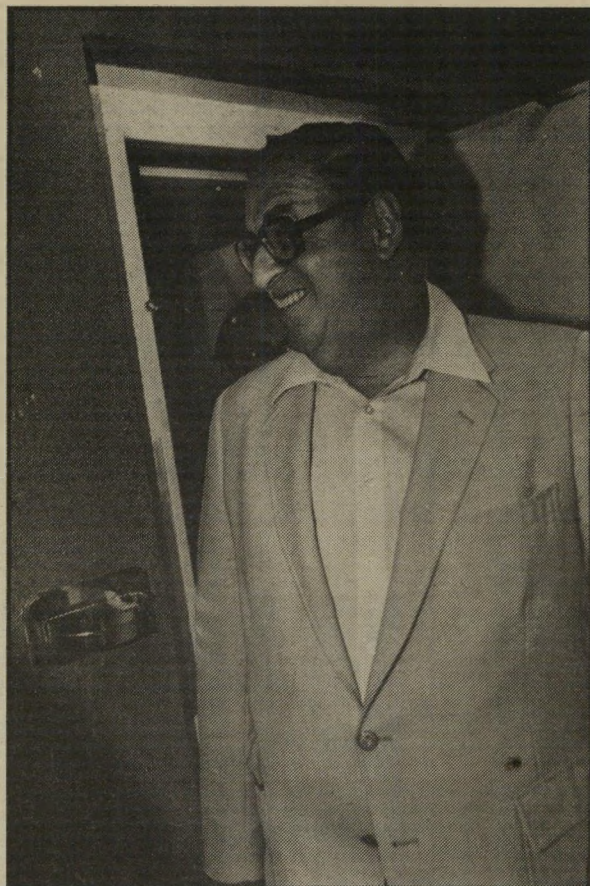
■ אגמון נחלץ השבוע לצאת להגנתו של מורה התיאטרון הוותיק, **ניסן נתיב**. כוגרי הסטודיו של ניסן נתיב מעלים מעל בימת בית ליסין, המנוהל על-ידי אגמון את המחזה כולם היו בני חוף מנעמי או חופי שווייצריה. מבקר התיאטרון של הארץ, **מייכאל הנדלזליץ**, תקף את המחזה ואת מי שעומד מאחוריו בשצף קצף. אגמון התעמת עם הנדלזליץ בתוכנית הרדיו של קול ישראל לענייני אמנות צילצול שלישו ושם חשף את העובדה שהנדלזליץ מלמד בבית-ספר מתחרה לנתיב, על אף בית-צבי ברמת-יגן. על אף חילופי-הדברים הקשים בין השניים, היחסים האישיים בין

השחורה. ואחרי-כך ירד אל מעבר לים. חיים יושב כבר חמש שנים בגולה ועוסק בצלילה. בחתונה של רישי הוא אפילו להגים זאת, כאשר צלל למי-בריכת המלון, שם נערכה החתונה, והוציא ממנה את החתן שנזרק פנימה על לבושו החגיגי. ■ הבאים לפתיחתו של פאב-מיסערה הפעמון בסוף רחוב דיונגוף בתל-אביב הופתעו לראות במקום את הפרקליט חובש-הכיפה, **חיים שטינגר**, מבלה במקום שמיטבחו אינו על טהרת הכשרות. מסתבר שבעלי-המקום חייבים תודה לפרקליט הצעיר שבמשך שנה וחצי ניהל מאבקים מישפטיים, כדי לאפשר את פתיחת המקום כרישיון

דרש שניאור וקיבל, כמוכן, את כספו.

■ המנהל האמנותי של תיר אטרון חיפה, **עופרי ניצן**, ידוע באי-יחבתו העזה לבעלי-חיים. אשתו **רינה**, חשקה בכלב וחפשה דרך להכניסו לדירתם המשותפת. היא קנתה כלב ואמרה לניצן שזוהי מתנת יום-הולדת לאביה. האב סירב, כצפוי, לקבל את הכלב, וזה נשאר בביתו של הבימאי. עתה הוא מסתובב מלא צער, אך כששואלים אותו כיצד ינהג כדייד החדש בדירתו הוא שואל: "מה אתם רוצים, שאזרוק אותו לכלבים?"

■ ברחגי חיפה מתלוצצים

אבא אבן לא לשיבת מיפלגת העבודה והתקבל לא בסיפוק רב. זקן חברי-הכנסת שנאלץ עתה לשמש כיושב-ראש זמני עד לבחירת הו"ד הקבוע, ממתין בקוצר-רוח להינתקות מהתפקיד. אבן שואף להיות שר בממשלת המערך, אם תקום. בעוד אשתו סוזי לא היתה מתנגדת שיישאר בתפקיד הנוכחי המכובד. אחותה של סוזי, אורה לבית אמבש, היא רעייתו של הנשיא, חיים הרצוג, ובהיעדרו של זה ממלא את מקומו יושב-ראש הכנסת.

בשנות ה-50 הוזמן שניאור להרצות כערב תרבות של מועצת פועלי-ירושלים. המשוב רר המווקף העיף מבט בקהל הרב שנאסף, אך סירב להתחיל לדבר עד שקיבל מראש את כל הכסף שהובטח לו עבור ההרצאה. "צ'ק מראש או שאני הולך הביתה!"

ניהם לא ניווקו, ולמחרת הם כבר לחצו ידיים כשנפגשו באירוע אחר. ■ שריהעבודה לשעבר, **מישה ברעם**, נזכר השבוע במשורר המנוח, **זלמן שני** אורי, שהיה ידוע בגישתו המציר אותית לבעיות הפרנסה שלו.

טדי קולק בא נשען על מקל כדי ללחוץ את ידי חברי להקת מנהטן טרנספר בהפסקה. במופע שנערך ביום החמישי האחרון בירושלים, קולק, שצמוד למקל הליכה מאז שבר את רגלו לפני חודש וחצי, בירך את ארבעת חברי הלהקה, שאחת מהן היא יהודיה כשרה ויצא מייד לברך באירוע אחר.

עירוני כנדרש. ■ השחקן **אברהם** (אבריי מלה) **מור** ישב במישרד תיאטרון יובל של **מרים עיצוני**, בתיאטרון נווה צדק וענה לטלפונים. אלמונית ביקשה לדעת איזו הצגה תועלה בתיאטרון באותו הערב. ענה לה מור: "לא עכשיו יקורת". המטלפנת היקשתה שוב ושב ומייד ענה לה פעם אחר פעם אחר פעם: "לא עכשיו יקורת". לבסוף היא שאלה בתקיפות: "האם אתה מכיר אותי? איך אתה פונה אלי?" ענה לה מור בשלווה: "באן מבר השחקן אברהם מור שמופיע הערב כאן בהצגה לא עכשיו יקורת".

שראשהעירייה שלהם, **אריה גוראל**, הוא נביא בעירו. ערב הבחירות המוניציפליות האחרון נות הוא הוציא חוברת בשם דברים זים בחיפה. סביב חוברת זו מתנהל עתה דיון בלישכתו של היועץ המישפטי לממשלה **יצחק זמיר**. בעניין מקור מימון הפקתה. ביום השישי אחרי שרעיית ארמה קלה וזיעזעה את העירו העירו לגוראל באחד המקומות שבהם ביקר כדי לבדוק את מימדי הנזק: "נו, דברים זים בחיפה?" ■ אורח ממרחקים בא לחתונתו של הקולנוען **שאול דישי**, שהחתן ביום ראשון שעבר עם חברתו מזה עשר שנים, עורכת-הדיון **אילנה עופרי**. דישי שלח הזמנה לניו-יורק לבימאי הסרטים **בנימין חיים**, שביים בעבר סרט אחד בארץ. הבננה

רפי דברה דובר עיריית ירושלים רוקד לצידה של רקדנית-בטן מקומית, במסיבה שנערכה לחבילני מישטרת-ירושלים שפירקו את מכונית-התופת במרכז הבירה בשבוע שעבר. דברה, שהחלים באחרונה מהתקף-לב קשה בו לקה, היה עירני מאוד וקם לעודד את הרקדנית. מפקד המחוז הדרומי, ניצב אברהם (תורגי) תורגמן שנכח אף הוא במסיבה, זכה להתעטף בצעיפה של הרקדנית.